

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område, i at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne merværdiafgiftsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162. Derimod skal artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område og dér er omfattet af en afgiftsfritagelsesordning, i at udøve retten til at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2017 — Gasorba SL, Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González mod Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-547/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — artikel 101 TEUF — aftale mellem virksomheder — forretningsrelationer mellem tankstationsoperatører og olieselskaber — langvarig eksklusiv købsaftale vedrørende brændstoffer — beslutning, hvorved Europa-Kommissionen erklærer en virksomheds tilsagn bindende — omfanget af nationale domstoles binding til en beslutning om tilsagn fra Kommissionen — artikel 9, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003)

(2018/C 022/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gasorba SL, Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González

Sagsøgt: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Konklusion

Artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] skal fortolkes således, at en beslutning om tilsagn, der er vedtaget af Europa-Kommissionen vedrørende visse aftaler mellem virksomheder i henhold til forordningens artikel 9, stk. 1, ikke er til hinder for, at de nationale domstole kan foretage en undersøgelse af, om de pågældende aftaler er i overensstemmelse med konkurrencereglerne, og i givet fald kan fastslå, at aftalerne er ugyldige i henhold til artikel 101, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.